

SKATTEMINISTERIET

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes kommentar til henvendelsen af 14. december 2005 fra Foreningen Registrerede Revisorer og Skatterevisorforeningen indeholdende et oplæg til en forenkling af virksomhedsordningen, jf. almindelig del – bilag 62, og mit svar på spørgsmål 94 af 15. december 2005.

Kommentaren er samtidig en kommentar til den skematiske beskrivelse af oplægget, jf. almindelig del – bilag 76, der blev afleveret ved de to organisationers møde med Skatteudvalget den 11. januar 2006.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Lise Bo Nielsen

Foreningen Registrerede Revisorer (FRR) og **Skatterevisorforeningen (SRF)** har den 14. december 2005 sendt Skatteudvalget et oplæg til en forenkling af virksomhedsordningen, jf. almindelig del – bilag 62. De to organisationer har endvidere ved møde med Skatteudvalget den 11. januar 2006 afleveret en skematisk beskrivelse af oplægget, jf. almindelig del – bilag 76. Baggrunden for forslaget er ifølge henvendelsen fra de to organisationer, at arbejdet med virksomhedsordningen i praksis byder på store administrative problemer – såvel for rådgivere som for skattemyndigheder.

Kommentar: Jeg ved godt, at virksomhedsordningen ikke er helt enkel. Det er baggrunden for, at man i sin tid indførte kapitalafkastordningen – vel vidende, at denne ordning ikke ville løse alle problemer.

Jeg er derfor positiv over for forslag til forenkling af virksomhedsordningen. Der skal dog være tale om reelle forenklinger og forbedringer.

Som bilag til denne kommentar er der en skematisk oversigt over forskelle og ligheder mellem virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen og den foreslåede ordning, hvortil henvises. Som det fremgår heraf, har den foreslåede ordning ikke meget at gøre med virksomhedsordningen. Der er nærmere tale om en forbedret kapitalafkastordning og en genoplivning af investeringsfondsordningen.

Med de gældende regler kan selvstændigt erhvervsdrivende vælge at anvende virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen ved skatteberegningen. De kan også anvende de almindelige regler, der gælder for andre skatteydere.

Ifølge forslaget skal den foreslåede ordning i begyndelsen fungere sideløbende med de gældende tre alternativer. På sigt skal den foreslåede ordning dog træde i stedet for både virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen.

Virksomhedsordningen skal efter forslaget bibeholdes for at undgå komplicerede overgangsbestemmelser, men forslagsstillerne mener, at den foreslåede ordning er så fordelagtig, at den vil udkonkurrere virksomhedsordningen. Der skal indføres regler, der sikrer, at man kan vælge at gå til den nye ordning fra kapitalafkastordningen.

Jeg er enig i, at set i forhold til virksomhedsordningen er den foreslåede ordning en forenkling. Men samtidig indeholder forslaget en række stramninger, som jeg ikke mener er rimelige af hensyn til de selvstændigt erhvervsdrivende. Dette gælder for så vidt angår fradrag for faktiske lånerenter af den erhvervs-mæssige gæld, og det gælder for så vidt angår mulighederne for at spare op, jf. gennemgangen af forslagets enkelte dele.

Jeg mener også, at disse stramninger gør, at den foreslåede ordning, om den blev gennemført, ikke ville blive en afløser af virksomhedsordningen for de selvstændigt erhvervsdrivende, der har behov for fradrag af de faktiske renter af den erhvervs-mæssige gæld, eller som ønsker at spare op.

Ser man på, hvor mange der anvender virksomhedsordningen henholdsvis kapitalafkastordningen, er der heller ikke meget, der tyder på problemer med virksomhedsordningen. Der var i 2003 ca. 404.000 personer, der drev selvstændigt erhvervsvirksomhed. Ca. 45 pct. heraf eller ca. 184.000 personer drev selvstændig erhvervsvirksomhed som hovederhverv. Af disse 184.000 personer anvendte de 100.000 virksomhedsordningen. Der var kun 18.000 af dem, der anvendte kapitalafkastordningen. Der henvises til Skatteministeriets hjemmeside:

http://www.skm.dk/tal_statistik/skatter_og Afgifter/659.html

For så vidt angår de provenumæssige konsekvenser af den foreslåede ordning, skal jeg tillade mig at henvise til mit svar af dags dato på spørgsmål 150 af 11. januar 2006.

Som det fremgår heraf, vil den foreslåede forbedring af kapitalafkastordningen, herunder ikke mindst den foreslåede genoplivning af investeringsfondsordningen, indebære et betydeligt provenutab.

Alt dette taget i betragtning finder jeg ikke grundlag for at arbejde videre med den foreslåede ordning.

For så vidt angår forslaget enkelte dele bemærkes:

Efter forslaget skal der ikke stilles særlige regnskabskrav, og der skal ikke være nogen indskudskonto, hæverækkefølge eller rentekorrektion.

Disse elementer, der er centrale for virksomhedsordningen, findes heller ikke i kapitalafkastordningen.

Den foreslåede ordning har således ikke meget at gøre med virksomhedsordningen. Der er nærmere tale om en justeret kapitalafkastordning.

Efter forslaget skal virksomhedens skattepligtige overskud opgøres uden erhvervmæssige renteudgifter og -indtægter. Erhvervmæssige renteudgifter og -indtægter medregnes til kapitalindkomsten.

Dette svarer til de gældende regler i kapitalafkastordningen, jf. nedenfor.

Formålet med virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen er først og fremmest at sikre de selvstændigt erhvervsdrivende fuld fradragsværdi af erhvervmæssige renteudgifter, der herved sidestilles med andre driftsudgifter. Uden disse særlige opgørelsesregler ville erhvervmæssige renteudgifter blive ligestillet med private renteudgifter og behandlet efter personskattelovens almindelige regler for negativ kapitalindkomst med en lavere skattemæssig fradragsværdi til følge.

I virksomhedsordningen indgår erhvervmæssige renteindtægter og renteudgifter ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige overskud/underskud. Der beregnes et kapitalafkast, der er en skematisk beregnet forrentning af egenkapitalen i virksomheden. Kapitalafkast trækkes fra virksomhedens skattepligtige overskud og medregnes til den erhvervsdrivendes kapitalindkomst. Virksomhedens skattepligtige overskud med fradrag af kapitalafkast, beskattes som personlig indkomst, når det trækkes ud til privat forbrug.

I kapitalafkastordningen indgår renteindtægter og renteudgifter ikke ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige overskud/underskud, der beskattes som personlig indkomst. Erhvervmæssige renteindtægter og renteudgifter medregnes ved opgørelsen af kapitalindkomsten, ligesom private renteindtægter og renteudgifter. Der beregnes et kapitalafkast af de erhvervmæssige aktiver, der trækkes fra den personlige indkomst og lægges til kapitalindkomsten. Kapitalafkastet giver på skematisk vis fradrag i den personlige indkomst dels for renter svarende til fuld fremmedfinansiering af de erhvervmæssige aktiver, dels for forrentning af egenkapitalen i virksomheden.

Kapitalafkastet i såvel virksomhedsordningen som kapitalafkastordningen beregnes ved anvendelse af en afkastsats. Afkastsatsen, der opgøres en gang årligt, er en gennemsnitlig obligationsrente.

Medens der i virksomhedsordningen gives fradrag for de faktiske lånerenter af erhvervmæssig gæld, gives der i kapitalafkastordningen på skematisk vis fradrag for renter af erhvervmæssig gæld. I det omfang de faktiske lånerenter af den erhvervmæssige gæld målt i forhold til gældens værdi i status afviger væsentligt fra kapitalafkastprocenten, vil en ændring til en kapitalafkastordning kunne give væsentligt andre resultater end virksomhedsordningen.

Dette indebærer, at virksomhedsordningen vil være at foretrække frem for kapitalafkastordningen, når den selvstændigt erhvervsdrivende må finansiere virksomheden med (relativt) højt forrentede lån. Som eksempel kan nævnes en selvstændigt erhvervsdrivende, der er i opstartsfasen, og som (derfor) ikke er særlig kreditværdig. Som eksempel kan også nævnes selvstændigt erhvervsdrivende, der driver mere risikopræget virksomhed uden anlægsaktiver af betydning.

I virksomhedsordningen er det forudsat, at underskud i virksomhedsordningen kan finansieres ved lån i virksomhedsordningen. Det vil sige, at også gæld, der optages til finansiering af underskud i virksomhedsordningen (efter renter), er erhvervmæssig gæld. Ved en ændring til en kapitalafkastordning vil man ikke kunne opretholde denne effekt.

Efter forslaget skal der beregnes et kapitalafkast. Kapitalafkastet skal beregnes som en fastsat afkastprocent gange et afkastgrundlag.

Kapitalafkastgrundlaget skal ifølge forslaget opgøres som virksomhedens erhvervsaktiver, bortset fra visse finansielle aktiver. Kapitalafkastet kan ikke overstige den største talmæssige værdi af virksomhedsindkomsten eller negativ kapitalindkomst.

Beregningsmetoden svarer i udgangspunktet til den, der gælder i kapitalafkastordningen.

Der er dog en forskel for så vidt angår tidspunktet for værdiansættelsen af virksomhedens erhvervsaktiver.

I kapitalafkastordningen (og i virksomhedsordningen) er værdiansættelsestidspunktet årets begyndelse. Ifølge forslaget skal værdiansættelsestidspunktet være årets udgang. Det har den betydning, at den erhvervsdrivende får beregnet kapitalafkast af de erhvervsaktiver, der er anskaffet i årets løb - om de så er anskaffet lige før årets udgang. Til gengæld får den erhvervsdrivende ikke kapitalafkast af erhvervsaktiver, der er afstået i årets løb eller årets afskrivninger.

I forhold til kapitalafkastordningen (og virksomhedsordningen) vil den foreslåede ordning kunne indebære større kapitalafkast og dermed en lempelse i år, hvor der investeres i erhvervsaktiver. Ordningen vil også kunne indebære mindre kapitalafkast og dermed en forringelse i år, hvor der ikke anskaffes nye erhvervsaktiver.

Efter forslaget kan en del af virksomhedens skattepligtige overskud (før fradrag af kapitalafkast) spares op. Det skal dog kun gælde den del af overskuddet, der ligger over grænsen for beregning af topskat (pt. 330.000 kr.).

Den foreslåede grænse er ifølge det for Skatteministeriet oplyste begrundet med, at man ikke anbefaler nogen med et virksomhedsoverskud før renter under topskattegrænsen at spare op i virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen.

Den foreslåede grænse er forskellig fra grænsen i såvel virksomhedsordningen som kapitalafkastordningen.

I virksomhedsordningen er der ikke nogen grænse for, hvor stor en del af virksomhedens overskud, der kan spares op.

Også selvstændigt erhvervsdrivende, der ikke betaler topskat, kan have behov for at foretage opsparing af overskud til at imødegå underskud.

Forslaget er således på disse punkter en forringelse i forhold til virksomhedsordningen.

I kapitalafkastordningen kan henlæggelsen til konjunkturudligning højst udgøre 25 pct. af overskuddet før fradrag af kapitalafkast. Henlæggelsen skal mindst udgøre 5.000 kr.

Det er vanskeligt at sige, om forslaget indebærer en forringelse i forhold til kapitalafkastordningen. Der er i forvejen meget få, der sparer op i kapitalafkastordningen (jf. Skatteministeriets oplysninger på ovennævnte link var der i 2003 126 personer, der i gennemsnit sparede 100.000 kr. op).

Det forekommer i øvrigt uhensigtsmæssigt at begrænse adgangen til at foretage opsparing af virksomhedsoverskud, uden at der er vægtige grunde hertil. En sådan regel vil utvivlsomt give anledning til kritik og konflikter mellem skattemyndighederne og de erhvervsdrivende.

Efter forslaget skal det opsparede overskud beskattes med en foreløbig skat svarende til selskabsskattesatsen (pt. 28 pct.).

Det svarer til den gældende beskatning af opsparet overskud i virksomhedsordningen og beskatningen af henlæggelse til konjunkturudligning i kapitalafkastordningen.

Efter forslaget skal den skattepligtige deponere 20 pct. af opsparingen på en bankkonto til betaling af udskudt skat.

Dette er forskelligt fra såvel virksomhedsordningen som kapitalafkastordningen.

Opsparet overskud i virksomhedsordningen (efter skat) er alene en regnskabsmæssig postering. Det vil sige, at det opsparede overskud ikke skal deponeres på en bankkonto. Til gengæld kan overskud (herunder opsparet overskud) kun tages ud af virksomhedsordningen i en bestemt rækkefølge (hæverækkefølgen). Ved udtrækket til privat forbrug beskattes overskuddet som personlig indkomst.

Hele henlæggelsen til konjunkturudligning i kapitalafkastordningen (efter skat) skal deponeres på en bankkonto. Baggrunden for dette krav er at skabe faste rammer for konjunkturudligningsordningen på en enklere måde end i virksomhedsordningen. Det vil sige, at overskuddet ved udtræk til privat forbrug, ligesom i virksomhedsordningen, beskattes som personlig indkomst.

Den foreslåede ordning giver derimod mulighed for, at opsparingsbeløb med lav beskatning kan anvendes til privat forbrug uden yderligere umiddelbar beskatning. Dette er en klar lempelse i forhold til de nuværende ordninger, hvor de opsparede beløb så at sige er ”burede inde” og beskattes som personlig indkomst ved hævning.

Såfremt det opsparede beløb alene anvendes til konjunkturudligning i erhvervs-mæssig sammenhæng, er deponeringskravet en stramning i forhold til virksomhedsskatteordningen, men en lempelse i forhold til konjunkturudligningsordningen.

Efter forslaget kan opsparet overskud (inkl. foreløbig skat) - uden tidsmæssige begrænsninger - vælges indtægtsført i den personlige indkomst eller brugt til forlods afskrivning på afskrivningsberettigede anlægsaktiver samt nærmere definerede udgifter til medarbejderuddannelse, kompetenceudvikling og udvikling af menneskelige ressourcer i virksomheden. Virksomhedsoverskud udlignes ved hævning af evt. opsparet overskud (inkl. foreløbig skat). Den foreløbige skat modregnes i slutskatten.

Ved hævning til efterbeskatning skal banken indbetale det deponerede beløb direkte til skattemyndighederne. Ved hævning til investering m.v. skal udbetaling af det deponerede beløb ske direkte til den skattepligtige.

Den foreslåede ordning svarer til virksomhedsordningen, for så vidt som der i virksomhedsordningen ikke er tidsmæssige begrænsninger for anvendelsen af opsparet overskud.

Henlæggelse til konjunkturudligning i kapitalafkastordningen skal derimod hæves senest 10 år efter henlæggelsesåret. På dette punkt er den foreslåede ordning således lempeligere end kapitalafkastordningen.

Det er ikke muligt at anvende opsparet overskud i virksomhedsordningen eller henlæggelse til konjunkturudligning i kapitalafkastordningen til forlods afskrivning på afskrivningsberettigede anlægsaktiver.

De foreslåede regler indebærer for så vidt angår afskrivningsberettigede anlægsaktiver, at der gives (100 pct.) fradrag for anskaffelsessummen for de afskrivningsberettigede anlægsaktiver i stedet for afskrivning efter afskrivningslovens regler.

De foreslåede regler minder på dette punkt om investeringsfondsordningen (der er ved at være udfaset), og reglerne er på dette punkt – langt – lempeligere end de gældende regler i såvel virksomhedsordningen som kapitalafkastordningen.

Det er vanskeligt at se, hvorfor forslagsstillerne specifikt nævner, at det opsparede overskud skal kunne anvendes til dækning af nærmere definerede udgifter til medarbejderuddannelse, kompetenceudvikling og udvikling af menneskelige ressourcer i virksomheden. Man må gå ud fra, at der er tale om udgifter, som allerede med de gældende regler er fradragsberettigede for virksomheden som driftsudgifter, og at forslaget derfor på dette punkt ikke indebærer nogen ændring.

Bilag

Skematisk oversigt over forskelle og ligheder mellem virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen og FRR's og SFR's forslag til forenkling af virksomhedsordningen

<i>Virksomhedsskatteordningen</i>	<i>Kapitalafkastordningen</i>	<i>Den foreslåede ordning</i>
Indskudskonto	-	-
Mellemregningskonto	-	-
Hæverækkefølge	-	-
Rentekorrektion	-	-
Skattepligtigt overskud opgøres <u>inklusive</u> erhvervmæssige renter.	Skattepligtigt overskud opgøres <u>eksklusiv</u> erhvervmæssige renter.	Skattepligtigt overskud opgøres <u>eksklusiv</u> erhvervmæssige renter.
Kapitalafkast: Afkastgrundlaget opgøres <u>primo</u> indkomståret som virksomhedens aktiver	Kapitalafkast: Afkastgrundlaget opgøres <u>primo</u> indkomståret som virksomhedens aktiver,	Kapitalafkast: Afkastgrundlaget opgøres <u>ultimo</u> indkomståret som virksomhedens aktiver,

<p>med fradrag af gæld. Kapitalafkast kan ikke overstige skattepligtigt overskud.</p>	<p>bortset fra finansielle aktiver. Kapitalafkast kan ikke overstige største talmæssige værdi af skattepligtigt overskud eller negativ kapitalindkomst.</p>	<p>bortset fra finansielle aktiver: Kapitalafkast kan ikke overstige største talmæssige værdi af skattepligtigt overskud eller negativ kapitalindkomst.</p>
<p>Mulighed for at opspare overskud mod foreløbig virksomhedsskat (pt. 28 pct.) - ingen binding på bankkonto – ingen frist for anvendelse – virksomhedsunderskud skal primært dækkes af opsparet overskud.</p>	<p>Mulighed for at henlægge 25 pct. af overskud til konjunkturudligning mod foreløbig konjunkturudligningskat (pt. 28 pct.) – binding af den resterende del af henlæggelsen på bankkonto – skal hæves senest 10 år efter henlæggelsesåret - virksomhedsunderskud skal primært dækkes af henlæggelse til konjunkturudligning.</p>	<p>Mulighed for at opspare overskud over topskattegrænsen mod foreløbig skat (pt. 28 pct.) – binding af 20 pct. af opsparingen på bankkonto – ingen frist for anvendelse – virksomhedsunderskud skal primært dækkes af opsparet overskud. Opsparet overskud kan anvendes til forlods afskrivning af afskrivningsberettigede anlægsaktiver og nærmere definerede udgifter til medarbejderuddannelse m.v.</p>